

lier, specielt børnefamilierne, samtidig med at de økonomisk bedst stillede familier får væsentligt mere til forbrug gennem lettelse af formueskatten.

Socialministeren har under udvalgsarbejdet ikke lagt op til en dialog med ordførerne. Lovforslaget blev fremsat den 26. oktober 1988 og hastes nu igennem efter få dages udvalgsforhandlinger. Ministeren har ønsket udvalgsarbejdet gennemført her før jul på urimelig kort tid. Ministeren har ikke fremlagt nogle synlige besvarelser, som Folketingets Socialudvalg har kunnet arbejde videre med. Det har end ikke været muligt at få et kvalificeret grundlag frem i tide, så der kunne skabes en dialog. Socialministeren har valgt at gå arm i arm med Fremskridtspartiet og afslået mindretallets tilbud om at gå med i et meningsfyldt arbejde for en solidarisk lov.

Ved lovforslagets 1. behandling tilkendegav mindretallet, at det er stødende at se eksempler på, at folk, der modtager kontanthjælp, kan have mere til forbrug end folk, der har fuldtidsjob. Men ministeren har ikke i udvalgsarbejdet fremlagt kvalificeret materiale, der kan danne grundlag for ændringer. Herunder mangler udvalget fortsat det bebudede forslag med aktive- og uddannelsesstilbud til de 18-19-årige kontanthjælpsmodtagere og til de lidt ældre aldersgrupper. Sådanne forslag er særdeles vigtige, hvis en helhedsvurdering af lovforslaget og dets konsekvenser skal være mulig. Der er tale om dårligt håndværk, halvt

fuldført. Mindretallet vil som ved 1. behandling dog pege på, at det er udmærket, at kontanthjælpsmodtagere kan have en arbejdsindtægt, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, selv om dette forslag ikke løser kontanthjælpsmodtagernes væsentligste problem, at det er positivt, at der afsættes beløb til forsøg og igangsætning af nye aktiviteter for kontanthjælpsmodtagere på trods af, at udvalget desværre er totalt uvidende om, hvilke forslag ministeren påtænker at fremlægge på disse områder, og at ydelser til unge, der modtager kontanthjælp, og unge, der modtager SU, samstilles. Men mindretallet tager afstand fra det helt vilkårlige loft, der indføres for kontanthjælp, uden at det ses i nøje sammenhæng med daginstitutionstaksterne og a-kassebidrag. Kontanthjælpsmodtageres mulighed for at betale daginstitution og a-kassekontingent er en helt nødvendig forudsætning for, at hovedsigtet med kontanthjælp – at bringe de pågældende tilbage til arbejdsmarkedet – bevares.

Nærværende lovforslag vil økonomisk tvinge forældre til at udmelde børnene af daginstitutionerne, og de tvinges ligeledes økonomisk ud af a-kassen, hvis et beskedent levestandard skal være muligt. Alle partier tog ved behandling af det af Fremskridtspartiet nyligt fremsatte lovforslag om børnepasning (L 101) afstand fra, at børn skulle tvangsudmeldes af daginstitutionerne, men følgen af nærværende lovforslag vil blive flere økonomiske »tvangsudmeldelser«, hvilket følgende eksempel viser:

Husstandens disponible indtægt i 1989 pr. år¹⁾

	Beskæftigelse 150.000 kr./år	kotanthjælp gældende regler ³⁾	Regeringens forslag ³⁾	Reduktion/år
<i>Enlig forsøger</i> , udregnet på grundlag af socialministerens tal:				
1 barn i vuggestue				
1 barn i børnehave				
Højeste daginstitutionstakst ²⁾ ..	56.562	76.732	60.707	16.025
<i>Ægtepar</i>				
1 barn i vuggestue				
1 barn i børnehave				
Højeste daginstitutionstakst ²⁾ ..	99.636	92.872	51.400	41.472